

دکتر یزدی جزء پیشگامان مبارزه در محافل دانشگاهی به شمار می‌آمد

رئیس جمهوری اسلامی ایران در پیامی با تسلیت درگذشت دکتر ابراهیم یزدی نوشت: در سال‌های سیاه استعمار خارجی و استبداد ستمشاهی که تشکیل حکومت دینی و احیای کرامت انسانی آرزویی دست نیافتنی می‌نمود، دکتر یزدی جزو پیشگامان مبارزه در محافل دانشگاهی به شمار می‌آمد.

به گزارش پایگاه اطلاع رسانی ریاست جمهوری، متن پیام تسلیت حجت الاسلام

حسن روحانی به این شرح است:

«بسم الله الرحمن الرحيم

انا لله و انا الیه راجعون

درگذشت مرحوم دکتر ابراهیم یزدی، موجب تأثر و تألم خاطر شد.

در سال‌های سیاه استعمار خارجی و استبداد ستمشاهی که تشکیل حکومت دینی و احیای کرامت انسانی آرزویی دست نیافتنی می‌نمود، دکتر یزدی جزو پیشگامان مبارزه در محافل دانشگاهی به شمار می‌آمد. وی در ایام هجرت امام راحل به فرانسه در کنار آن حضرت بود و بعد از پیروزی انقلاب نیز در دستگاه اجرایی و مجلس شورای اسلامی انجام وظیفه نمود.

اینجناب این ضایعه را به خانواده محترم و نزدیکان ایشان تسلیت می‌گویم و با درگاه ایزد منان برای آن مرحوم رحمت واسعه و برای عموم بازماندگان صبر و اجر مسألت دارم.

حسن روحانی

رئیس جمهوری اسلامی ایران

کمال خرازی:

ابراهیم یزدی فردی کارشناس و پیگیر در عرصه سیاسی بود

رئیس شورای راهبردی روابط خارجی گفت: ابراهیم یزدی از جهت سیاسی فردی کارشناس و پیگیر بود و به مسائل سیاست خارجی اشراف داشت.

به گزارش ایسنا سید کمال خرازی، رئیس شورای راهبردی روابط خارجی در پاسخ به سوالی در رابطه با درگذشت ابراهیم یزدی و اینکه با توجه به سابقه حضور شما و مرحوم یزدی در عرصه دیپلماسی کشور، وی را چگونه فردی ارزیابی می‌کنید، گفت: ان شالله خداوند ایشان را رحمت کند. ایشان در دوران قبل از انقلاب نقش موثری در خارج از کشور داشتند. من در شهر هوستون نگرانس تحصیل می‌کردم و با ایشان که آن جا حضور داشتند هم همکاری داشتم. در مجموعه انجمن‌های اسلامی فعال بودند و با حضرت امام ارتباط مکاتباتی داشتند. مرحوم یزدی خیلی در خارج از کشور در رشد حرکت دانشجویی و کمک به حضرت امام در سیر تحولاتی که از زمان حضور ایشان در پاریس به وجود آمد نقش موثری داشت.

وی ادامه داد: مرحوم ابراهیم یزدی در ابتدای انقلاب هم عضو شورای انقلاب بود و هم وزیر خارجه. اما بعد از سقوط دولت موقت که سیاست های دولت موقت با آنچه امام در نظر داشت تطبیق نمی‌کرد دیگر سمت رسمی نداشت و به عنوان یک فعال سیاسی فعالیت می‌کرد.

خرازی گفت: او از جهت سیاسی فردی کارشناس و پیگیر بود و به مسائل سیاست خارجی اشراف داشت و نقش خود را در جناح فکری مجموعه پاران مرحوم مهندس بازرگان چه قبل و چه بعد از انقلاب ایفا می‌کرد. امیدوارم که خداوند ایشان را رحمت کند

بیانیه مجمع مدرسین و محققین حوزه علمیه قم

به مناسبت درگذشت ابراهیم یزدی

هیچگاه خود را از اصل نظام جمهوری اسلامی و انقلاب جدا نکرد

مجمع مدرسین و محققین حوزه علمیه قم طی پیامی درگذشت ابراهیم یزدی را تسلیت گفت.

در این پیام آمده است: در گذشت یکی از چهره های نامدار و تاثیر گذار انقلاب اسلامی و از یاران باسابقه امام و انقلاب، جناب آقای دکتر ابراهیم یزدی، موجب تأسف و تأثر گردید. او بیش از نیم قرن در راه آزادی و سربلندی ایران و اسلام، بدر خارج و داخل، تلاش بی وقفه داشت و پیش از انقلاب در آمریکا وکالت امام خمینی را به عهده داشت و در پاریس از یاران مورد اعتماد امام بود. پس از پیروزی انقلاب اسلامی مناصب مهمی را در دولت موقت و پس از آن در مجلس شورا عهده دار گشت. بعد از کناره گیری از مناصب دولتی همواره با قرآن انس داشت و چند سوره از قرآن را تفسیر کرد. با وجود اختلاف سلیقه‌ای که با مسئولین نظام داشت، هیچگاه خود را از اصل نظام جمهوری اسلامی و انقلاب جدا نکرد وسختان و انتقادهای خود را صریح و بی‌برده میگفت و تا آخرین لحظات عمرش با صبوری و بردباری از دلسوزان نظام بود. سزاوار بود که با امثال مرحوم دکتر یزدی، که سالها برای مبارزه باظلم و تحقق آرمانهای اسلامی تلاش کردند ، برخورد‌های بهتری صورت می‌گرفت و اختلاف سلیقه ها به همدلی‌ها روی می‌آورد. مجمع مدرسین و محققین حوزه علمیه، فقدان آن مرحوم را به ملت ایران و خانواده معززایشان و یاران آن مرحوم، تسلیت می‌گوید و از خدای متعال علو درجات و حشر با انمه اطهار را برای آن مرحوم مسئلت دارد.

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی، وزیر امور خارجه دولت دوازدهم، درگذشت ابراهیم یزدی را تسلیت گفت. به گزارش «ابتکار» از مرکز دیپلماسی رسانه‌ای وزارت امور خارجه، محمدجواد ظریف درگذشت ابراهیم یزدی، وزیر اسبق امور خارجه را به خانواده و کلیه بازماندگان ایشان تسلیت گفت. وزیر امور خارجه در این پیام از درگاه خداوند برای آن مرحوم رضوان و رحمت واسعه مسألت کرد. ابراهیم یزدی، شامگاه پنجم شهریورماه در سن هشتادوشش سالگی و به دلیل سرطان درگذشت.

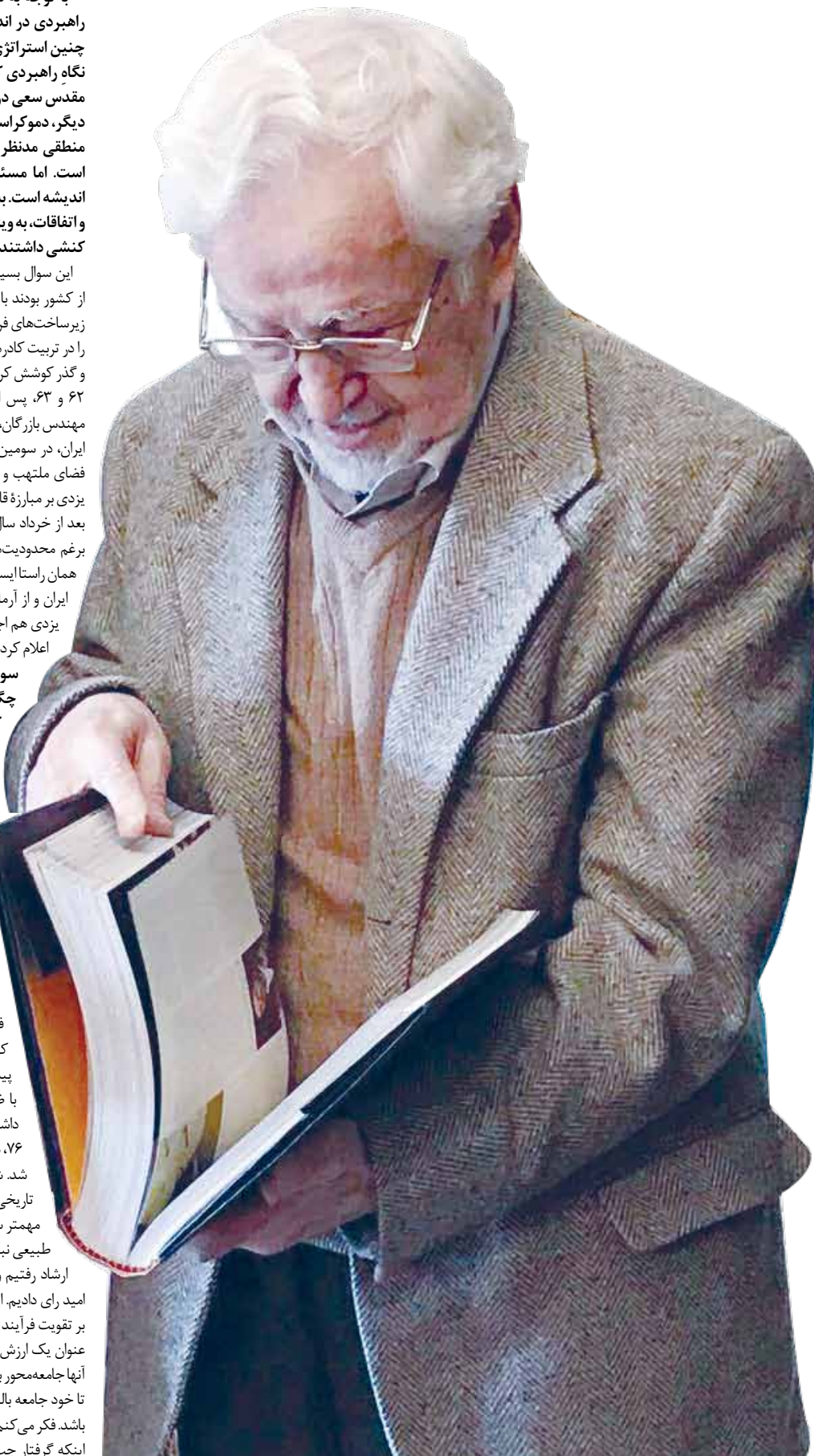

علیرضاصدقی

و شخصی واجد چه ویژگی‌هایی بود و در زندگی براساس چه اصولی می‌زیست؟

من از همان سالهای ۴۱ که به خارج از کشور رفتم و تا روزهای آخر حیات‌شان در عرصه‌های مختلف با ایشان ارتباط داشتم. باید توجه داشت که آقای دکتر ابراهیم یزدی یک شخصیت چندوجهی داشتند. ایشان هم در عرصه‌های فرهنگی، اجتماعی و سیاسی و علمی حضور داشتند و هم در همهٔ این عرصه‌ها از یک هوشمندی و درایت همراه با اخلاق و صداقت بهره‌مند بودند. به طوری که توانستند در تمام این عرصه‌ها تاثیر قابل‌توجهی داشته باشند. شخصیت اصلی ایشان در طول دهه ۲۰ و ۳۰ ساخته شده است. ایشان با گفتمان روشنفکری دینی که بنیان‌گذاران آن زنده‌یاد مهندس بازرگان، دکتر سبحی و آیت‌الله طالقانی بودند در همان دوران آشنا شدند. وقتی آقای دکتر یزدی در سال ۳۹ به خارج از کشور می‌روند، سابقه‌ای ارزنده از فعالیت‌های اجتماعی را با خود می‌برند. ارتباط با نهضت مقاومت ملی، جبهه ملی ایران، مسلمانان سوسیالیست و... را می‌توان در زمره این تجربیات برشمرد. مجموعهٔ این اقداماتی که در دو دههٔ اول فعالیت‌شان داشتند، شخصیتی از ایشان ساخته شده که بدون اینکه کسی به ایشان دستور بدهد به صورت خودجوش – بخصوص در آن ۱۸سال که در خارج از کشور بودند و بعدها در طول زندگی‌شان – به گفتمان و راهی مشخص باور

پیام تسلیت وزیر امور خارجه به مناسبت درگذشت ابراهیم یزدی

محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه دولت دوازدهم، درگذشت ابراهیم یزدی را تسلیت گفت. به گزارش «ابتکار» از مرکز دیپلماسی رسانه‌ای وزارت امور خارجه، محمدجواد ظریف درگذشت ابراهیم یزدی، وزیر اسبق امور خارجه را به خانواده و کلیه بازماندگان ایشان تسلیت گفت. وزیر امور خارجه در این پیام از درگاه خداوند برای آن مرحوم رضوان و رحمت واسعه مسألت کرد. ابراهیم یزدی، شامگاه پنجم شهریورماه در سن هشتادوشش سالگی و به دلیل سرطان درگذشت.

محمد توسلی در گفت و گو با «ابتکار» از زندگی و مرگ دبیر کل نهضت آزادی روایت می‌کند

یزدی در مسیر دموکراسی دچار چپ روی و راست روی نشد

دارند و همان مسیر را ادامه می‌دهند.

گفتنی‌ها
که دکتر یزدی دنبال می‌کردند چه بود و چه ابعدی داشت؟

ایشان تمام تلاشش این بود که برای نجات کشور از همان گفتمانی پیروی کند که از زمان انقلاب مشروطه آغاز شده و در دوره کوتاه نخست وزیری دکتر مصدق بسط و نشر پیدا کرده بود. این گفتمان که بعدها به «راه مصدق» از آن تعبیر شد، مقابله با فرهنگ «استبدادی» را در دستور کار داشت. دکتر یزدی در کنار دیگر اعضای نهضت تلاش داشتند تا برای تأمین آزادی و نفی فرهنگ استبدادی نه‌فقط در شعار، بلکه در سطح فرهنگی و اجتماعی و عملی و سیاسی اقدام قطعی داشته باشند. این مسئله با هدف گذار به دموکراسی و تقویت فرهنگ دموکراسی در کشور دنبال می‌شد. در کنار این مسئله با بازگشت به قرآن در پی این بودند که زمینه‌ای فراهم کنند که تا خرافات مذهبی از ذهنیت نسل جوان دور شود. به شکلی که بتوانند قرآن را راهنمای عمل خود ببینند و در راستای آن عمل کنند.

اینطور به نظر می‌رسد که با این نگاه راهبردی آقای دکتر یزدی توانسته‌ الگوی تاریخی خوبی برای نسل امروز خودش و فردای جامعه ما باشد. البته اگر ابعاد مختلف کارنامهٔ ایشان معرفی شود و در اختیار نسل جوان قرار بگیرد.

با توجه به نکته‌ای که شما مبنی بر وجود یک رویکرد راهبردی در اندیشه دکتر یزدی فرمودید، به نظر می‌رسد چنین استراتژی پلنی تا پایان با ایشان بود. در حقیقت این نگاه راهبردی که یک پای در دین دارد و با مراجعه به متن مقدس سعی در تولید تفسیر روزآمد از دین دارد و از سوی دیگر، دموکراسی و دموکراسی خواهی را به عنوان یک اصل منطقی مدنظر قرار می‌دهد، تا پایان با دکتر یزدی همراه است. اما مسئله اساسی بر سر تاکتیک‌های تحقق این اندیشه است. به لحاظ تاکتیکی ایشان در مواجهه با رویدادها و اتفاقات، به‌ویژه در زمانی که در قدرت حضور نداشتند، چه کنشی داشتند و چه رفتاری از خود بروز می‌دادند؟

این سوال بسیار خوبی است. ایشان چه در آن دورانی که خارج از کشور بودند با آن امکانات و آزادی عملی که داشتند توانستند زبساخته‌های فرهنگی –اجتماعی را فراهم کنند و نقش خودشان را در تربیت کادرهایی که تربیت شده، ایفا بکنند و در دوران گذشته و گذر کوشش کردند به همین راهبرد عمل کنند. اما بعد از سالهای ۶۲ و ۶۳، پس از اتمام مجلس اول، آقای دکتر یزدی همراه با مهندس بازرگان، دکتر سبحایی و دیگر شخصیت‌های نهضت آزادی ایران، در سومین کنگره نهضت آزادی ایران در سال ۵۹، به رغم فضای ملتهب و چپ و رادیکالی که آن زمان وجود داشت، آقای یزدی بر مبارزهٔ قانونی، علمی و مسالمت‌آمیز تأکید می‌کنند و حتی بعد از خرداد سال ۶۰ هم تحت‌تأثیر آن جریان قرار نمی‌گیرند و برغم محدودیت‌هایی که به وجود می‌آید باز هم در دهه ۶۰ در همان راستا ایستادگی می‌کنند و از آرمان‌ها و مطالبات تاریخ ملت ایران و از آرمان‌های انقلاب دفاع می‌کنند. مسئله اصلی دکتر یزدی هم اجرای کامل قانون اساسی بود. نهضت به طور کلی اعلام کرده بود که چیزی فراتر از قانون اساسی نمی‌خواهیم. **سوال اصلی اینجاست که دکتر یزدی و دیگران چگونه توانستند این راهبردر را تا انتها حفظ کنند و اسیر مناسبات خشن آن دوره نشوند؟**

مهم این است که آنها هیچگاه گرفتار چپ‌روی نشدند. کوشش کردند همگام باجنبش اجتماعی ایران به وظیفهٔ آگاهی‌بخشی خودشان عمل کنند. به این وسیله جنبش اجتماعی ایران با توسعهٔ ندهادهای مدنی و رشد و آگاهی مردم بتوانند به صورت معمول راه طبیعی خودش را طی بکند و توسعه پیدا بکند. به عنوان مثال، در طول دهه ۶۰ که دوران جنگ است و فضای جامعه بسته است همواره بر حضور مردم در انتخابات به عنوان بستری برای تقویت فرآیند دموکراسی تأکید می‌کنند. کوشش می‌کنند که موانع انتخابات آزاد و سالم را با آگهی‌بخشی از پیش پای مسئولین بردارند و انتخاباتی حتی‌المقدور با ضوابط قانونی برگزار شود. این روند همواره ادامه داشت. به عنوان نمونه، در انتخابات دوم خرداد سال ۷۶، سال ۸۸، سال ۹۴، ۹۴ و ۹۶ همواره این مسیر طی شد. عکس‌های آقای دکتر یزدی را اگر در سوابق تاریخی ملاحظه کنید هم در سال بخصوص ۹۲ و ۹۴ و مهمتر سال ۹۶ که ایشان به لحاظ جسمی در یک حالت طبیعی نبودند ولی با اشتیاق آمند و با به اتفاق به حسینیه ارشاد رفتیم و به آقای دکتر روحانی و به لیست شورای شهر امید رای دادیم. این نگاه راهبردی ایشان نشان می‌دهد که همواره بر تقویت فرآیند دموکراسی تأکید داشتند، جنبش‌اصلاحات را به عنوان یک ارزش تلقی کردند. نه اینکه الزاماً در قدرت باشند، نگاه آنها جامعه‌محور بوده که این ارزش‌ها در بندهٔ جامعه توسعه پیدا کند تا خود جامعه بالنده شود و بتواند حامل این ارزش‌های دموکراتیک باشد. فکر می‌کنم این ویژگی‌های آقای دکتر یزدی که همواره بدون اینکه گرفتار چپ‌روی یا راست‌روی باشند در راستای این نگرش

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی

دکتر ابراهیم یزدی